

ни то азъ ни каздвамъ въ колъ власть правимъ тѣа.

ГЛАВА VI.

И нача да имъ дѣма съ притчи: нѣкой человекъ насади лозѣ, и заградѣ го на околѣ съ плѣтъ, и ископѣ въ него точило, и соградѣ кѣла, и предаде го на работницѣ те: и шѣдеси.

2 И когѣто шзрѣлѣ грѣзѣте то, прати ѣдного раба, да зѣме плодѣтъ на-лозѣе то ш работницѣ те.

3 И работницѣ те, като го фанѣха, вѣха го и испратѣха го празденъ.

4 И пакѣ прати дрѣгѣго раба до нѣхъ: и тогова, като го вѣха съ камѣнѣ, развѣха мѣ глава та, и испратѣха го на задѣ везчѣстенъ.

5 И пакѣ прати дрѣгѣго: и него оувѣха: и дрѣги много (прашѣ) а ѣни вѣха, а дрѣги оувѣха.

6 Прѣе ѣоше ѣдного си сѣна возлюбленнаго имаше и него послѣ испрати до нѣхъ, и гонореше, зашѣ ще се загрѣмѣтъ ш сѣна ми.

7 И ѣниѣ работницѣ рекоха по междѣ си: зашѣ тоѣ ѣ наслѣднѣко: ѣлате да го оувѣеме, и наше ще бѣде наслѣдѣето.

8 И като го фанѣха, оу-

вѣха го, и ишфрѣлиха го вѣнъ ишъ лозѣ то.

9 Шѣ прѣе да сотворѣ господѣро на-лозѣ то; ще доѣде, и ще да погѣви работницѣ те, и ще даде лозѣ то на дрѣги.

10 Ни то това ли писѣнѣе сте прочѣли; зашѣ камѣнѣатъ, когѣто не тѣриха на редѣтъ зидѣтели те, тоѣ вѣде въ глава та на-оу-глатъ:

11 ѿ Господа вѣде това: и ѣсть чѣдно въ ѣчи те ни.

12 И поискѣха да го фанѣтъ, но оукоѣхѣсе ш на-родѣтъ: зашѣто разѣмѣха, че за нѣхъ рѣче прѣтча та: и шѣставиѣха го та си шѣноѣха.

13 И пратѣха до него нѣкоисѣ ш фарѣсѣи те и ирѣдѣанѣ те, за да го оуловѣтъ въ нѣколѣ дѣма.

14 И ѣни като доѣдоѣха, рекоха мѣ: Оучѣтелю, знѣе ме зашѣ си истиненъ, и не мѣришъ, за никого: зашѣто не глѣдашъ на лице то на-человѣцѣ те, но воистинѣнѣ пѣтъѣтъ вѣ иѣ оучѣшъ: трѣвѣва ли да дадеме дѣнокъ на вѣсѣра, илѣ не; да дадеме илѣ да не даваме;

15 И ишѣсъ понѣже имъ знѣеше лицѣмѣрѣе то, рѣче имъ: шѣ ме ишѣшѣватѣ: донѣте ми ѣдинъ пѣназѣ да вѣдимъ.